

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרָשַׁת וַיִּקְרָא עֵרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ יוֹם הַהִילּוּלָא ב' נִיסָן ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁשִׁי עִם רִשִׁי

אם כֹּהֵן אוֹ הַסִּנְהֶדְרִין טוֹעִים, הֵם מְקַרְבִּים פֶּר בֶּן בִּקָּה, אִם הַמֶּלֶךְ טוֹעֵה הוּא מְקַרֵּב שְׁעִיר עֲזִים. אִם אָדָם טוֹעֵה וְעוֹבֵר עֲבֵרָה הוּא מְבִיא שְׁעִיר עֲזִים אוֹ כֶּבֶשׂ.

אִם אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה בְּשׁוֹגֵג, הוּא מְקַרֵּב קֶרֶבֶן חֲטָאת. הוּא יִכּוֹל לְהַקְרִיב שְׁעִיר עֲזִים אוֹ כֶּבֶשׂ לְקֶרֶבֶן. חֶלֶק מֵהָדָם מִזִּים עַל קֶרְנוֹת (פְּנוֹת) הַמִּזְבֵּחַ וְהֵיָתֵר שׁוֹפְכִים בִּיָּסוּד (תַּחֲתִית) הַמִּזְבֵּחַ. אֶת כָּל הַשֶּׁמֶן שׁוֹרְפִים וְגַם מְסַפֵּר חֲלָקִים אַחֲרֵים (אוֹתָם חֲלָקִים שֶׁנִּשְׂרָפִים בְּקֶרֶבֶן שְׁלָמִים) וְאִז ה' סוֹלַח לָאָדָם שֶׁעָבַר אֶת הָעֲבֵרָה.

מִמְשִׁיכִים וְלוֹמְדִים עַל סוּג נוֹסֵף שֶׁל קֶרֶבֶן, קֶרֶבֶן אֲשֶׁם.

אִם אָדָם עָבַר עַל עֲבֵרוֹת מְסִימוֹת (לְמִשָּׁל אֲכָל מִשְׁהוֹ טְהוֹר וְלֹא שֵׁם יָב שֶׁהוּא טָמֵא) עָלָיו לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן אֲשֶׁם.

קֶרֶבֶן אֲשֶׁם יִכּוֹל לִהְיוֹת מִכֶּבֶשׂ אוֹ עֵז וְאִם אֵין לוֹ מְסַפִּיק בְּסוּף לֶכֶךְ הוּא יִכּוֹל לְהַבִּיא שְׁנֵי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה- אֶחָד יִהְיֶה לְקֶרֶבֶן חֲטָאת (כְּדִי שֶׁהַכֹּהֲנִים יוֹכְלוּ לֶאֱכַל חֶלֶק מִמֶּנּוּ) וְהַשְּׁנִי נִשְׂרָף כָּלִיל עַל הַמִּזְבֵּחַ- קֶרֶבֶן עוֹלָה.

תְּהִלִּים / יוֹם ב' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים י'-י"ז

בְּפָרֶק י"ג יֵשׁ תְּפִלָּה שְׁבֵה דָוִד בּוֹכָה לְפָנֵי ה' עַל הַגְּלוּת הָאָרְכָה. הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּפָרֶק זֶה הוּא גַם הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּתַפְלַת "הוֹדוּ", בְּתַפְלַת הַשְּׁחַר. הַפְּסוּק הַזֶּה מְלֵא בְּבִטְחוֹן וּבְתַקְוָה לִישׁוּעַת ה'. נִלְמַד אֶת מְשֻׁמְעוֹת הַמְּלִים כְּדִי שֶׁנִּבִּין בְּתַפְלָה.

דוד המלך אומר לה':
וְאֲנִי בַחֲסָדָךְ בְּטַחְתִּי - אֲנִי בּוֹטַח בַּחֲסֵד שְׁלֹךְ
יִגַּל לְבִי בִישׁוּעֶתְךָ - לְבִי שִׂמַּח בְּאֲשֶׁר עֲזַרְתָּ לִּי
אֲשִׁירָה לַה' - אֲנִי בְטוֹחַ שְׂאֲשֶׁר לַה' שׁוֹב
כִּי גָמַל עָלַי - בְּאֲשֶׁר יָתַן (יִגְמַל) לִי אֶת כָּל צָרָכִי.

תְּנִיא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פָּרָק ל"ח (ב' נִיסוֹן שָׁנָה פְּשוּטָה)

מה יש בתוך סנדביץ? לחם ותוספת כלשהי, למשל טונה. ממה מרכב סלט? משני דברים - ירקות ותבלינים. מה יש במצה? שני דברים - קמח ומים. האם אפשר להשאיר אחד מהחלקים ועדין יהיה לנו סנדביץ או סלט או להבדיל מצה?

ישנם מצוות שאנו יכולים לראות שיש להם שני חלקים. יש את החלק של העשייה ואת החלק של המחשבה. תפלה וברכות למשל הם כאלו.

תפלה היא עבודה שבלב - צריכים לחשב על מה שאומרים ולהרגיש את זה. צריכים להיות בכונה אמיתית.

אבל ישנו חלק נוסף לתפלה - עצם אמירת המלים. צריכים להשתמש בפינו כדי לומר את מילות התפלה.

עם כל זה יש בהלכה משהו מענין. אם אדם התכוון וחשב במשך כל התפלה, הסתכל באותיות וחשב שהוא אומר אותם בפני ה' - זה עדין לא נחשב לו כתפלה.

אבל אם אדם אמר את מילות התפלה ללא כונה (חוץ משני מקומות שבהם צריך להתכוון) הדבר כן נחשב שהתפלל!

אם שניהם חלקים של אותה מצוה, איך יכול להיות שיוצאים ידי חובה רק בקיום חלק אחד מהם? והאם החלק העקרי של התפלה איננו הכונה? האם זה כמו לומר, זה סנדביץ טונה רק בלי הלחם? זה נשמע משונה.

האדמו"ר הזקן מלמד שכונה היא עבודת הנשמה. הנשמה עוזרת לנו להתמקד מפני מה אנו מתפללים ולשם מה אנו מתפללים - זוהי כונה.

אמירת המלים היא עבודת הגוף, אנו משתמשים בפה, גרון, לשון, שנים ושפתים כדי לומר את מילות התפלה.

מהי הסבה המרכזית שנולדנו? מהי הסבה המרכזית לשמה הנשמה ירדה לעולם במקום להשאר בשמים?

הסבה העקרית שהנשמה נולדה היא כדי לקדש את הגוף והעולם. הנשמה לא צריכה להתקדש עוד - היא קדושה יותר שקרובה לה' בשמים. לכן אם לא אומרים את מילות התפלה בפה, בעצם לא משתמשים בגוף לשם מצוה ולא מקדשים אותו. וזה החמצה של הכונה. הנשמה עובדת קשה ומרגישה קרוב לה', אולם זו אינה הסבה שבשבילה האדם נולד. למרות שכונה היא החלק העקרי בתפלה, אמירת המלים - מעשה - היא הכונה העקרית בחיים - המעשה הוא העקר.

לכן, אם לא מכוונים בתפלה זה לא טוב, אבל אם לא אומרים את המלים מחמיצים את כל הסבה לשמה נולדנו. ובכל זאת, חשוב מאד לכוון כי כונה היא כמו הנשמה של המצוה. אי אפשר לגוף בלא נשמה, וצריך כונה בקיום המצוות.

היום הוא יום ההלולא של הרבי הרש"ב, האבא של הרבי הרי"צ (האדמו"ר הקודם). ההסתלקות הייתה במוצאי שבת ברוסטוב, ברוסיה ושם נמצא האהל שלו. המאמר הראשון שהרבי הרש"ב אמר כשנהיה רבי הוא "כתר יתנו לך" ביום השני של סכות. המאמר האחרון שהרש"ב אמר הוא "ראשית גויים עמלק, קץ שם לחשך" שנאמר בסעודת פורים תר"פ.

ספר המצות / מצות עשה ק"ו

המצוה היומית, **מצוה עשה ק"ו** היא על טמאת זבה, אשה עם סוג של מחלה. יכולה לטמא דברים אחרים למשל על ידי נגיעה או על ידי שמזיזים אותם. יש לקיים את הלכות התורה המסבירים מתי היא נהיית זבה, ומתי היא מעבירה טמאה לדברים אחרים.

רמב"ם / הלכות פללים פרקים י"ח, י"ט, כ'

היום לומדים על פלי חרס כפאשר הם נטמאים.

פרק י"ח - לומדים על כך שבפלי חרס נטמא רק אם הוא פלי קבול ויש לו אפשרות להחזיק דברים בתוכו.

פרק י"ט - מלמד מתי פלי חרס נשבר ומתי החלקים גדולים דים פדי להקרא פלי בפני עצמם.

פרק כ' - על דברים שמחברים לכלי חרס, לדעת מתי הם נחשבים ככלי בפני עצמם.

דרכי החסידות / ב' ניסן - הסתלקות הרש"ב

בהקדמה ל"היום יום" הרבי כותב רשימת תאריכים מיוחדים ופעולות בחייהם של כל אחד מהרבים. כפי שלמדנו ב"היום יום", זהו יום היארציית של הרבי הרש"ב. היום החלה גם נשיאותו של הרבי הרי"צ.

הרבי למד שהיום הזה הוא עת רצון, יום מיוחד, וכדאי לעשות את הדברים הבאים:

1. ללמד לפחות פרק אחד של משניות המתחילות באותיות השם של האדמו"ר הרש"ב (רבי שלום דובער).
 2. ללמד את התורה של הרבי הרש"ב שארגן את החסידות בדומה לדרך שבה ארגן הרמב"ם את ההלכות מהגמרא.
 3. להוסיף בעבודת התפלה
 4. לתת תוספת צדקה, בפרט למוסדות שממשיכים את עבודת הרבי הרש"ב כגון ישיבות תומכי תמימים או בתי חב"ד.
 5. לערוך התועדות ולהחליט החלטות בתורה ובמצוות.
- (ראה הלכות ומנהגי חב"ד ב' ניסן)

לפני ההסתלקות של הרבי הרש"ב הוא אמר "איך גיי אין הימל, או די כתבים לאז איך אייך" - אני

עולה לשמים אבל את הכתבים של החסידות אני משאיר לכם.
למרות שהרבי רש"ב הסתלק וחסידים לא יוכלו עוד לראותו, חסידים תמיד יכולים להרגיש את הרבי שלהם על ידי למוד המאמרים שלו.
אנו גם יכולים להרגיש התקשרות לרבי על ידי למוד שיחות, מאמרים ומכתבים שהרבי למד אותנו.

תפלה / סדר התפלה חלק 1

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

חז"ל אומרים בפרקי אבות שהעולם עומד על שלושה עמודים – תורה, עבודה (תפלה) וגמילות חסדים. חסידות מסבירה ששלושת העמודים האלו אוחזים גם את "העולם" של כל יהודי. שלושת העמודים האלה עוזרים ליהודי לעמוד חזק ובטוח. עם יסודות איתנים אפשר למלא את התפקיד ולהפוך את כל העולם למקום בו ה' ירגיש בנוח – דירה בתחתונים.
התורה אומרת כיצד להפוך את העולם לדירה בתחתונים. בכל חלק של התורה אותו לומדים = חמש, משניות, הלכה או חסידות, אפשר להבין דברים כפי שה' רואה אותם ורוצה שיהיו, וכך מתנהגים כפי רצון ה'.

גמילות חסידים – התנהגות בחסד לאנשים אחרים בעצם הופכים את העולם לדירה בתחתונים. אולם כדי שהתורה תוביל לגמילות חסידים אמיתית וראויה, חייבים להשתמש בעמוד העבודה. התפלה גורמת ליהודי להיות בבטול, כך שהוא מוכן להקשיב ולהפוך את התורה לחלק מחייו.

כאשר לנפש הבהמית יש בטול, היא לא נשאבת לדברים שהיא רוצה, היא עושה את רצון ה'. עבודת התפלה היא עבודת היהודי להביא עצמו למצב של בטול. יש אנשים שחושבים שבטול כונתו להנמיך את עצמנו. אולם עבודת הבטול היא באמת להגביה את האדם. כאשר מתפללים, מקרבים את עצמנו מלמטה למעלה, לדרגה גבוהה יותר ברוחניות. ואז באופן מידי, הנפש הבהמית מבינה שהיא לא חשובה, והיא מוכנה לבטול לרצון ה'.

תפלה היא כמו סלם רוחני, כל חלק של התפלה מוביל מרמה רוחנית אחת (עולם) לרמה הבאה. כל רמה עוזרת לנפש הבהמית לרכש יותר בטול, ולא מאפשר לה להתפשט עוד ועוד לתוך הגוף.
בסיום התפלה, מוכנים להיות הפלי הראוי ללמוד התורה, ומכנים לצאת לעולם ולקיים מצוות בהתאם לרצוננו להפוך את העולם לדירה בתחתונים.
בעזרת ה' בימים הקרובים נעבר על הדרגות השונות של התפלה, כדי שנוכל להבין עבודה זו כראוי ולהפוך את התפלה שלנו ליסוד לשליחות היומיומית שלנו.

גאולה ומשיח / סופו של עמלק

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

היודעים אתם מי היה הנביא הראשון שהתנבא על משיח? זה אפילו לא היה נביא יהודי... אלא בלעם!

אחת מהנבואות של בלעם היא "ראשית גוים עמלק". כמו שלמדנו בהיום יום, המאמר האחרון של הרבי הרש"ב הסביר את המשמעות הרוחנית של הפסוק הזה.

הנה הפסוק המלא מתוך פרשת בלק (במדבר, כ"ד, כ')

וירא את עמלק – בלעם ראה את הענש שעמלק יקבל,

וישא משלו ויאמר – הוא החל לנבא
ראשית גוים עמלק - עמלק היתה הראשון מהעמים שהעזו להלחם עם ישראל
ואחריתו עדי אבד – והוא יושמד לחלוטין!